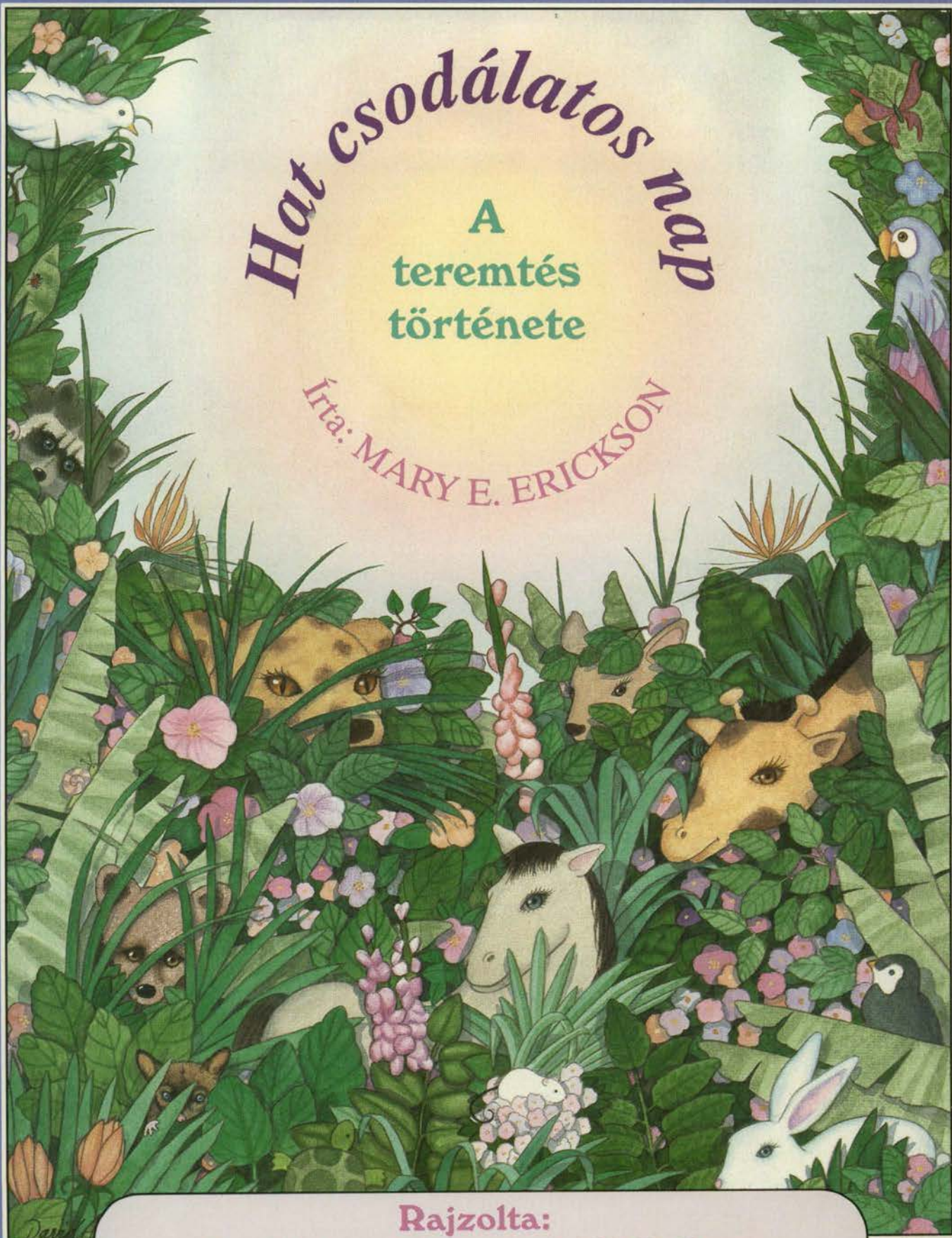

Hat csodálatos nap

A
teremtés
története

Írta: MARY E. ERICKSON

Rajzolta:
David Acquistapace és N.C. Gary

*Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél,
dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg.
Úrrá tetted kezéd alkotásain, mindent a lába alá vetettél:
a juhokat és marhákat mind, még a mezei vadakat is,
az ég madarait, a tenger halait,
amelyek a tenger ösvényein járnak.*

Zsolt 8,6-9

*És fogta az Úristen az embert,
elhelyezte az Éden kertjében,
hogy azt művelje és őrizze.*

1 Móz 2,15

*Az én kis négy éves
unokányom Meghan Rene számára,
aki állandóan Isten csodálatos teremtésére emlékeztet.*

Six Busy Days

Hungarian Edition

Copyright 2015 Voice Media

info@VM1.global

Web home: www.VM1.global

All rights reserved. No part of the publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic, or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law. For permission requests, email the publisher, addressed "Attention: Permission Coordinator," at the address above.

This publication **may not be sold, and is for free distribution** only.

*Az Úr ereje alkotta a földet,
az ő bölcsessége szilárdította meg a világot,
az ő értelme feszítette ki az eget.
...Seregek Ura a neve.*

Jer 10,12;16/b

Uram, te vagy egyedül!

*Te alkottad az eget,
az egek egeit és minden seregüket,
a földet és mindent,
ami rajta van,
a tengereket és mindent,
ami bennük van.*

*Te adsz életet mindnyájuknak.
Előtted borul le az ég serege.*

Neh 9,6

Nagyon nagyon régen, az idők kezdete előtt teremtette Isten az eget és a földet. A láthatatlanból teremtett láthatót.

A menny gyönyörű, boldog hely volt. Ott élt Isten az Atya, Jézus a Fiú, a Szentlélek és az angyalok.

Long, long ago, before the beginning of time, God made the heaven and the earth. He made them out of nothing. Heaven was a beautiful and happy place. God the Father, Jesus the Son, and the Holy Spirit lived there. The angels lived there, too.

Te vettedél hajdan alapot a földnek, az ég a te kezéd alkotása. Azok elpusztulnak, de te megmaradsz. Mind megavulnak, mint a ruha, váltod őket, mint az öltözetet. Ők változnak, de te ugyanaz maradsz, éveidnek soha sincs vége. Szolgáid fiai színed előtt lakhatnak, utódaik is megmaradnak.

Zsolt 102,26-29

De a Föld ekkor még egy hideg, sötét, üres hely volt. Senki és semmi nem élt rajta.

Ezért Isten úgy döntött, hogy a Földet is gyönyörű helyé teszi. Olyan dolgokat akart teremteni, amik addig még nem voltak.

Isten képes volt rá, hogy ezt megtegye, mert Ő mindenható. Ő mindent meg tud tenni, amit akar.

A teremtés első napján Isten ezt mondta: „Legyen világosság.”

Hirtelen megjelent a fény. A sötétség egy része eltűnt. Isten tudta, hogy az örökös világosság éppen olyan rossz lenne, mint az örökös sötétség. Isten bölcs.

„A világosságot nappalnak fogom nevezni”, mondta Isten, „a sötétséget pedig éjszakának.”

Azután így szólt Isten: „Ez jó így!”

But the earth was a cold, dark, empty place. Nobody lived there. So God decided to make the earth a beautiful place, too. He decided to make new things, things that had never been created before.

God could do that because He is all-powerful. He can do anything He wants to do.

On the first day of creation, God spoke these words: “Let there be light.”

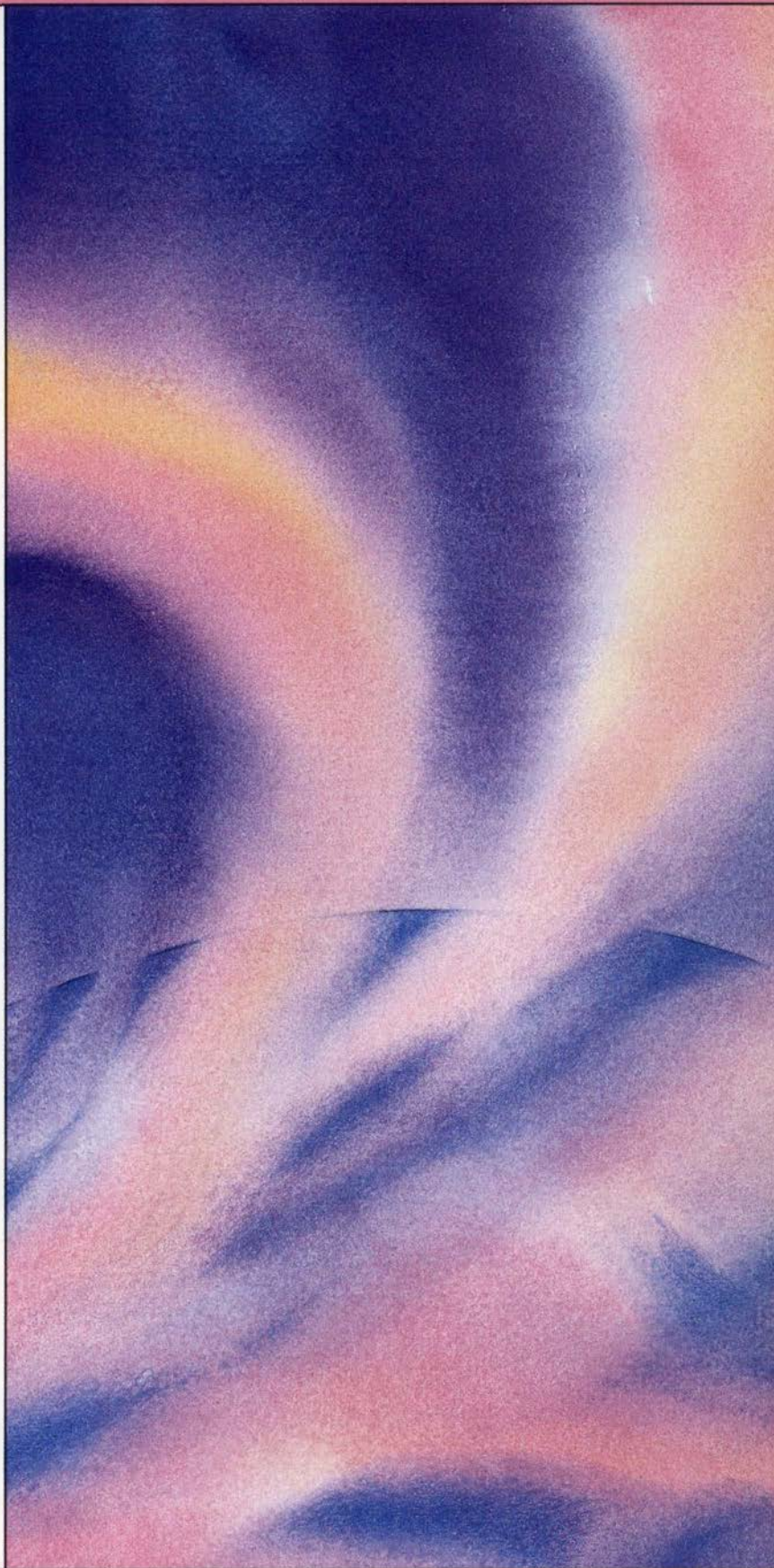
Suddenly light appeared. Some of the darkness was gone. God knew that all light would be just as bad as all darkness. God is wise.

“I’ll call the light *daytime*,” said God. “I’ll call the darkness *nighttime*.”

Then God said, “That’s good!”

Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet. A föld még kietlen és puszta volt, a mélység fölött sötétség volt, de Isten Lelke lebegett a vizek fölött.

1 Móz 1, 1-2

A teremtés második napján Isten lenézett a Földre. Túl sok víz volt ott, mindent beborított.

Isten szólt, és lett kék ég friss levegővel. Az égen fehér felhők úsztak.

A teremtés harmadik napján ezt mondta Isten: „Még mindig túl sok a víz. Legyen a Föld egy része száraz.”

Így is történt. Isten szólt, és a vizek összegyűltek egy helyre, és megjelent a szárazföld.

Isten végignézett azon, amit teremtett, és így szólt: „Ez így jó lesz! A szárazat földnek, a vizeket tengernek fogom hívni.”

On the second day of creation, God looked at the earth. There was too much water. It covered everything.

So God spoke, and a blue sky appeared. The sky was filled with pure air and white clouds.

On the third day of creation, God said, “There’s still too much water. There should be some dry ground.”

So God just spoke. When the water separated, dry ground appeared.

God looked at what He had made. He said, “That’s good! I’ll call the dry ground *land*, and I’ll call the water seas.”

Akkor ezt mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság. Láttá Isten, hogy a világosság jó, elválasztotta tehát Isten a világosságot a sötétségtől. És elnevezte Isten a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig éjszakának nevezte. Így lett este, és lett reggel: első nap. Azután ezt mondta Isten: Legyen boltozat a vizek között, hogy elválassza egymástól a vizeket.

1 Móz 1,3-6

Ezután Isten többfajta talajt teremtett: barna és fekete földet, vörös agyagot, sárga homokot. Alkotott különböző színű és formájú köveket is.

De még semmi nem növekedett a földön.

Ezért így szólt Isten: „Nöjének a földön növények, fűvek és fák.”

Abban a pillanatban fenyvesek és árnyat adó lombos erdők jelentek meg a földön. Pici rózsaszín, lila, kék és még ki tudja hányféle színes virág nyílt a fák alatt.

A zöld mezőkön százsorszép és kikerics virított a fű között.

Then God created many kinds of land. He made brown and black soil, and white and tan sand. He made red and yellow clay, and rocks of every color.

But there was nothing growing on the earth.

So God said, “Let the earth become alive with green grass, plants, and trees.”

Suddenly there were forests of tall pine trees and round shade trees. Tiny purple, pink, and blue flowers dotted the forest floor.

There were green grassy meadows covered with crimson clover and yellow daisies.

Megalkotta tehát Isten a boltozatot, és elválasztotta a boltozat alatt levő vizeket a boltozat felett levő vizektől. És úgy történt. Azután elnevezte Isten a boltozatot égnek. Így lett este, és lett reggel: második nap. Azután ezt mondta Isten: Gyűljenek össze az ég alatt levő vizek egy helyre, hogy láthatóvá válják a száraz. És úgy történt.

1 Móz 1,7-9

Voltak dzsungelek, hatalmas, ernyőszerű levelekkel és fényes, zöld szárakkal, csodálatos, hatalmas virágokkal.

Voltak sivatagok, ahol bokrok és kaktuszok nőttek. Isten még ezeket a szúrós növényeket is feldíszítette virággal.

There were jungles thick with umbrella like plants and shiny green vines. Large, brilliant flowers grew beneath them. There were deserts speckled with bushy sagebrush and thorny cactus plants. And God put flowers even on these prickly plants.

Azután elnevezte Isten a szárazat földnek, az összegyűlt vizeket pedig tengernek nevezte. És látta Isten, hogy ez jó. Azután ezt mondta Isten: Növesszen a föld növényeket: fűvet, amely magvakat hoz, gyümölcsfát, amely fajtájának megfelelő gyümölcsöt terem, amelyben magva lesz a földön. És úgy történt. Hajtott tehát a föld növényeket: fűvet, amely fajtájának megfelelő magvakat hoz, és gyümölcsstermő fát, amelynek ugyancsak fajtájának megfelelő magva van. És látta Isten, hogy ez jó. Így lett este, és lett reggel: harmadik nap.

1 Móz 1, 10-13

Néhol hatalmas völgyek terültek el, amelyek teli voltak gyümölcsfákkal. Alma, narancs, barack, körte, meg sok egyéb gyümölcs termett rajtuk. A domboldalakon diófák és mogyoróbokrok nőttek.

Zöldségek és sokféle bogyós gyümölcs is bőven termett.

Isten mosolyogva ezt mondta: „Nagyon tetszik mindaz, amit teremtettem.”

Isten minden növény termésébe teremtett egy kicsiny, de csodálatos dolgot: egy magocskát, amelyből ugyanolyan növény nőhet. Így a teremtett világ mindig megújulhat.

Milyen csodálatos és bölcs terv!

There were valleys full of fruit trees: apples, oranges, peaches, and pears. On the hillsides grew walnut and pecan trees loaded with nuts.

There were fields full of berry bushes and vegetable plants.

God smiled and said, “Ah-h! That pleases Me. I like what I have made.”

Into each plant and tree, God tucked a miracle. He gave each plant a seed of its own, so His creation would live on and on.

What a wonderful and wise plan!

Azután ezt mondta Isten: Legyenek világító testek az égbolton, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától, és meghatározó jelei legyenek az ünnepeknek, a napoknak és az esztendőknak. Legyenek ezek világító testek az égbolton, hogy világítsanak a földre. És úgy történt. Megalkotta Isten a két nagy világító testet: a nagyobbik világító testet, hogy uralkodjék nappal, és a kisebbik világító testet, hogy uralkodjék éjszaka; meg a csillagokat.

1 Móz 1, 14-16

Ateremtés negyedik napján Isten így szólt: „Szükség van egy erős fényre, ami nappal világít, és egy gyengébbre, ami éjszaka.”

Ezért megteremtette Isten a Napot, hogy melegítse teremtményeit. A Nap segít a növényeknek a növekedésben, és meghatározza a napokat, hónapokat és éveket. Sőt, a négy évszak - a tavasz, a nyár, az ősz és a tél - váltakozása is a Nap melegétől függ.

Isten teremtette a Holdat is, hogy beragyogja az éjszakát ezüstös sugarával. A feketeségbe megszámlálhatatlan csillagot helyezett és mindegyiknek nevet adott.

Isten örömmel nézett végig a fényeken és mosolyogva ezt mondta: „Nagyon tetszik mindaz, amit teremtettem.”

On the fourth day of creation, God said, “I need a bright light to rule the day. I need soft lights to shine at night.”

So God set the sun in the sky to warm His world. The sun would help the plants grow. It would set the time for the days, months, and years. The sun would control the four seasons: spring and summer, autumn and winter.

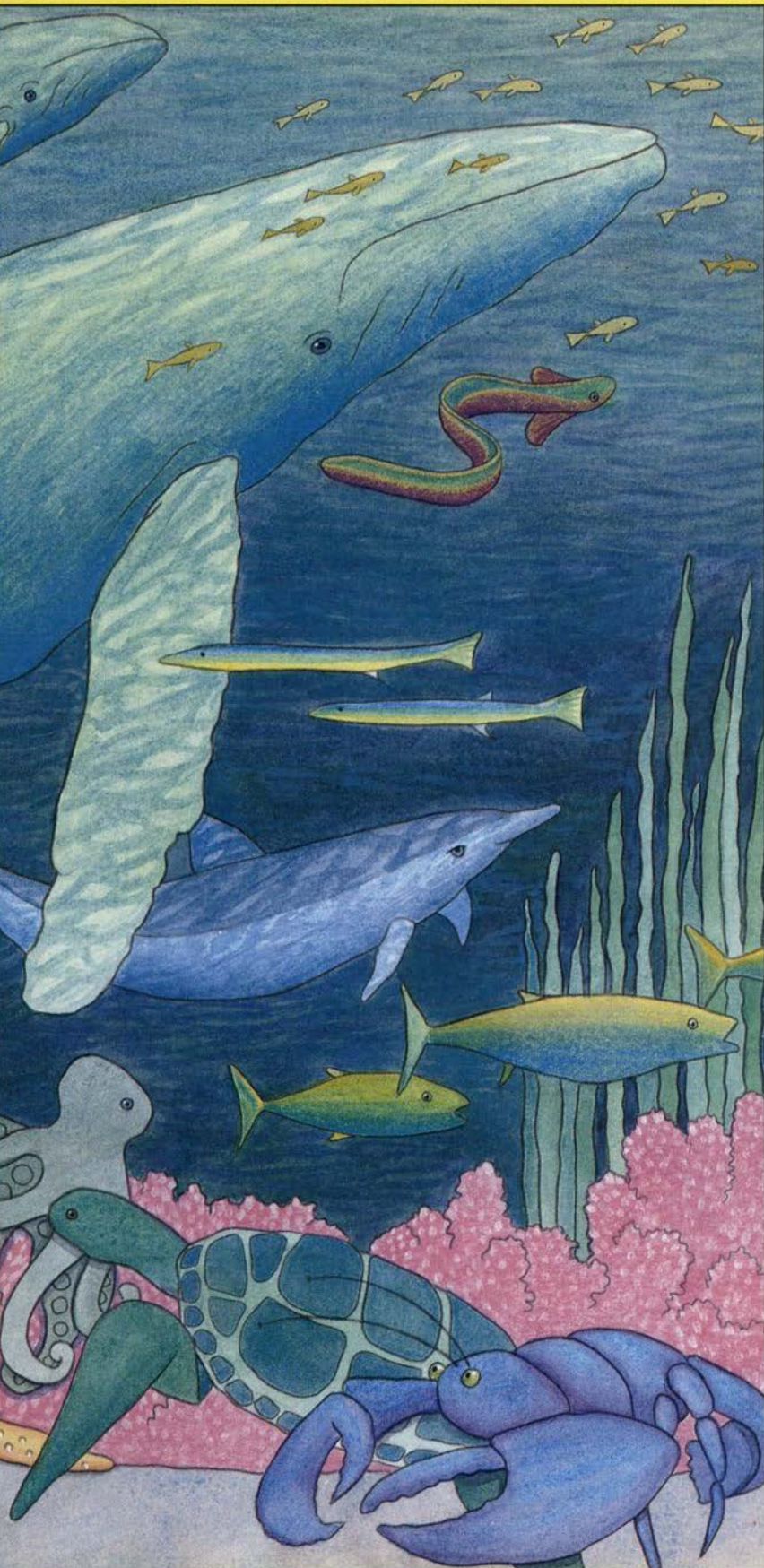
God made the moon with its silver light to brighten the night. Into the blackness He scattered billions of sparkling stars. God gave each star a name.

God was proud of His lights. He smiled and said, “Ah-h! That pleases Me. I like what I have made.”

Az égboltra helyezte őket Isten, hogy világítsanak a földre, és uralkodjanak nappal meg éjszaka, és elválasszák a világosságot a sötétségtől. És látta Isten, hogy ez jó. Így lett este, és lett reggel: negyedik nap.

1 Móz 1, 17-19

A teremtés ötödik napján Isten végignézett az égen és a vizeken. Azt gondolta, hogy jó lenne, ha sok minden élne bennük. Ezért így szólt: „Vizek, teljete meg halakkal, ég, telj meg madarakkal.”

Azon nyomban a tengerek, tavak, folyók megteltek halakkal, hosszúakkal, rövidekkel, színesekkel, csillogókkal, olyan teremtményekkel, amelyek túl furcsák ahhoz, hogy elképzeljük, és túl sokfélék ahhoz, hogy bemutathassuk őket.

On the fifth day of creation, God looked at his sky and seas. He thought, *They need to be filled with living things.*

So God spoke: “Waters, be filled with fish. Skies, be filled with birds.”

Suddenly the seas, lakes, and rivers were full of fish. Large fish, small fish. Long fish, short fish. Bright fish, dull fish. Creatures too strange to imagine; creatures too colorful to describe.

Azután ezt mondta Isten: Pezsdüljenek a vizek élőlények nyüzsgésétől, és repdessenek madarak a föld felett, az égbolt alatt. És megteremtette Isten a nagy víziállatokat, a vizekben nyüzsgő különféle fajta úszó élőlényeket, és a különféle fajta madarakat. És látta Isten, hogy ez jó.

1 Móz 1,20-21

Hirtelen az égen madarak jelentek meg. Sasok szeltek a levegőt a hegyek felett. Az óceánok közelében sirályok repültek.

Néhány madár alacsonyan szállt, mint a fecske a búzatábla fölött és a bóboly a mezőn.

A madarak énekeltek, de mindegyik más hangon. Isten még erre is gondolt.

Isten végignézett a halakon és a madarakon és mosolyogva így szólt: „Nagyon tetszik mindaz, amit teremtettem.”

Isten megáldotta ezeket a teremtményeit is, és tojásaikba, ikráikba teremtett egy kicsiny magot, hogy utódaik lehessenek.

„Mostantól lesznek kicsinyeitek, amelyek a vizeket és az eget benépesítik”, mondta Isten.

Suddenly, in the sky, birds were flying high. Eagles flew over the mountains. Sea gulls flew over the oceans.

Some birds were flying low, like quail in the wheat fields and swallows in the meadows.

Each one had a song to sing. God had thought of everything.

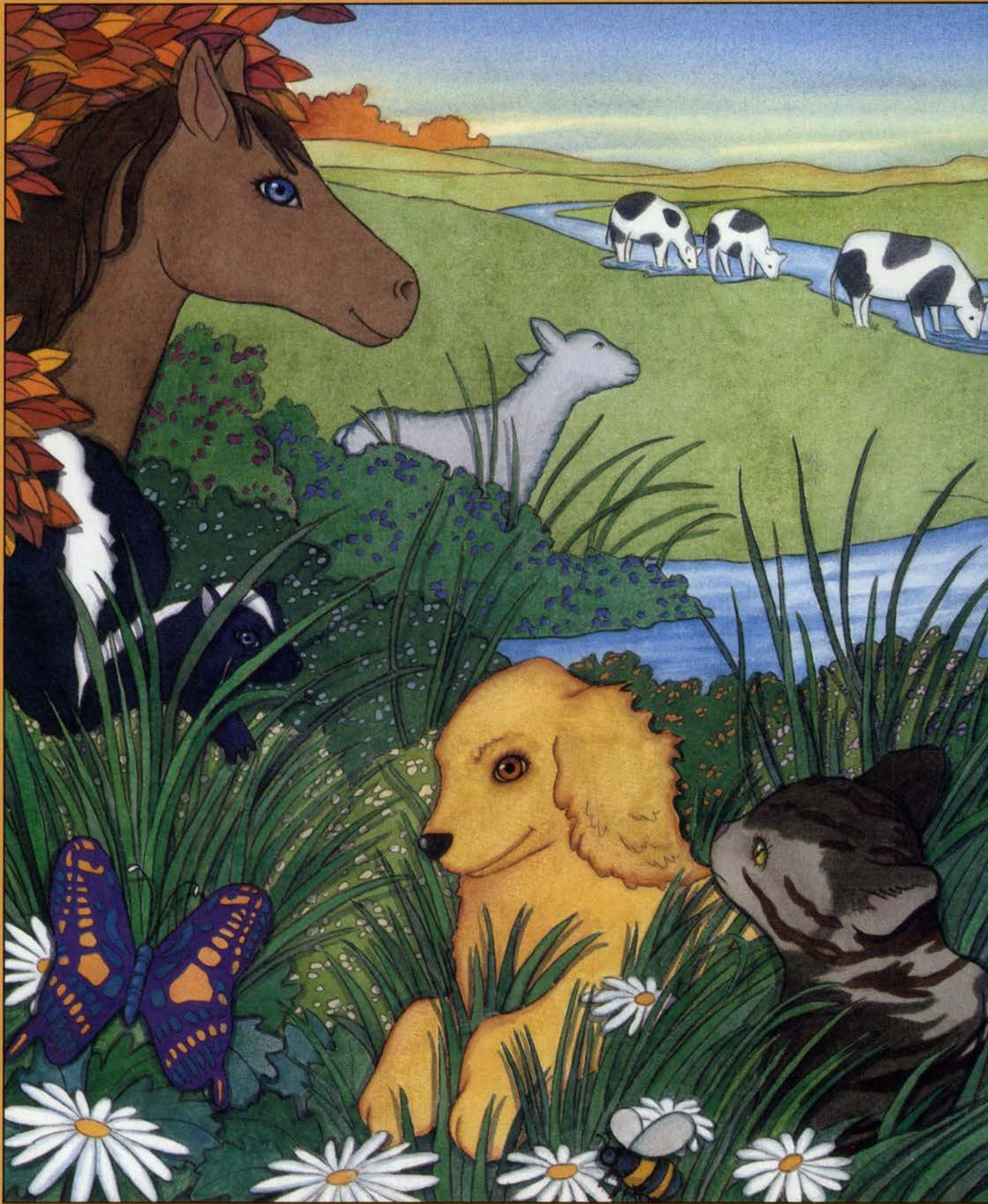
God watched the fish in the sea and the birds in the sky. He smiled and said, “Ah-h! That pleases Me. I like what I have made.”

God blessed what He had created. He tucked a miracle seed inside each bird and fish.

“Now,” said God, “you will have babies. And your babies will fill the seas and skies now and for years to come.”

Azután megáldotta őket Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, és töltsétek meg a tenger vizét; a madár is sokasodjék a földön!

1 Móz 1,22

A teremtés hatodik napján Isten végignézte az új világot. A vizekben halak nyüzsgtek, és madarak szálltak az égen. De az erdőkben és a mezőkön még semmilyen állat sem élt.

Ekkor így szólt Isten: „Legyenek állatok a földön.”

Egy szempillantás alatt tele lett a föld mindenféle állattal.

A fűben kutyák és macskák játszadoztak.

A sivatagban kígyók, a bokrokban nyulak, a fákon mókusok voltak.

A legelőkön juhok legeltek, míg pillangók szálltak virágról virágra, és méhek gyűjtögették a virágport.

Lovak és tehének ittak a patak friss vizéből.

On the sixth day of creation, God looked at His new world. The waters were filled with fish. The sky was filled with birds. But there were no living creatures on the land.

Then God said, “Let there be animals on the earth.”

And it happened. In the wink of an eye, it happened. The earth was filled with every kind of animal.

Playing in the grass were dogs and cats. Living in the desert were coyotes and curious pack rats.

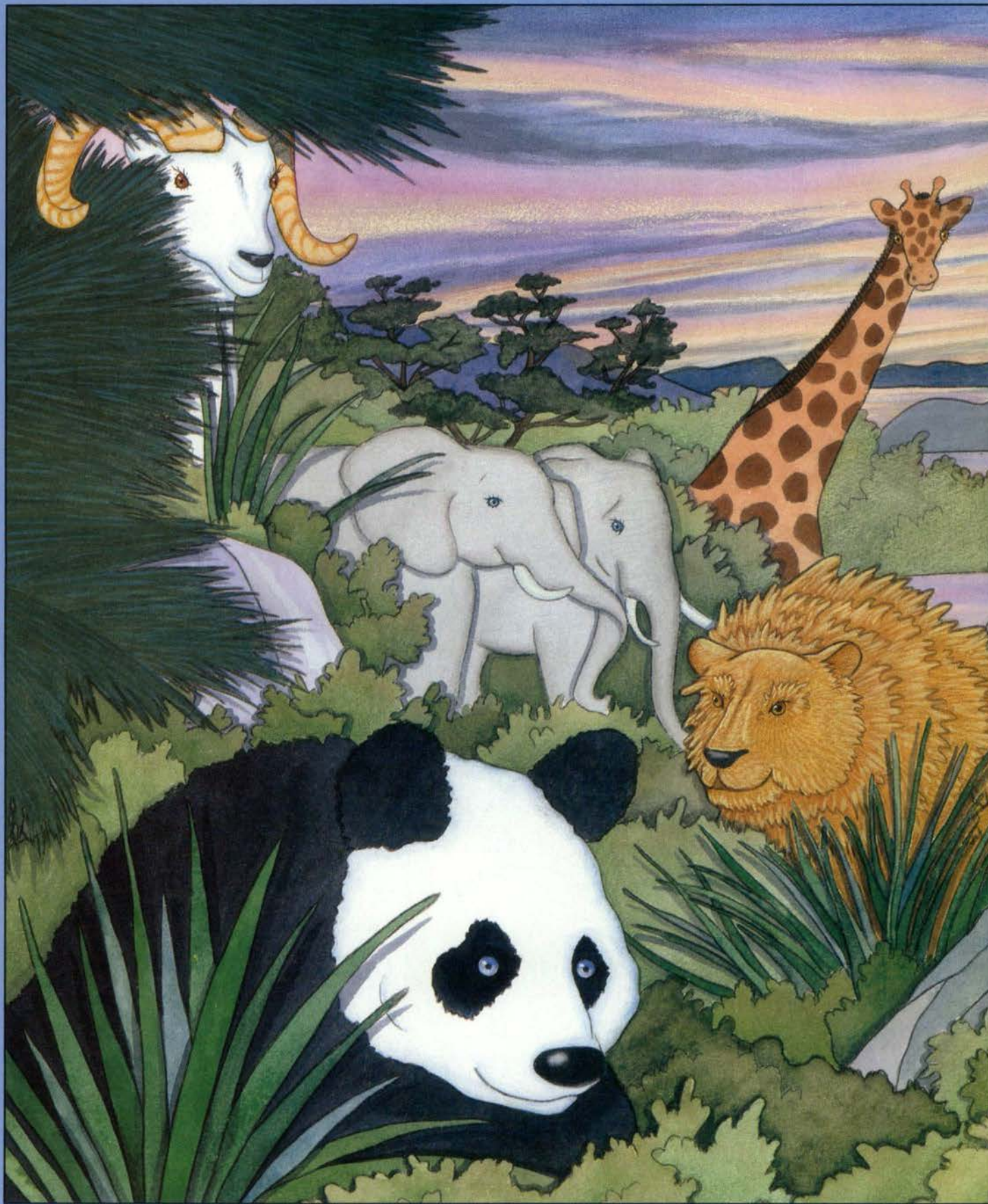
Hiding in the bushes were rabbits and skunks. Up in the trees were squirrels and chipmunks.

Sheep grazed in the meadows, while bumble-bees and butterflies sucked nectar from the flowers.

Horses pranced in the pastureland, and cows drank from cool streams.

Megalkotta Isten a különféle fajta földi állatokat, a különféle fajta barmokat, meg a föld mindenféle csúszómászóját.

1 Móz 1,25

A dzsungelekben elefántok, majmok, oroszlánok és zsiráfok tanyáztak.

A hegyekre kecskék, szarvasok és medvék kapaszkodtak.

A partmenti homokot pici teknőcök és hatalmas dinoszauruszok népesítették be.

Amikor Isten állataira nézett, örömmel így szólt: „Nagyon tetszik mindaz, amit teremtettem.”

Isten megáldotta ezeket az állatokat is, és beléjük is helyezett egy kicsiny magot, hogy utódaik lehessenek. Azóta születnek gidák, bocik, csikók, mackók és mindenféle állatkölykök.

Isten ilyen bölcsen alkotott mindent!

Roaming in the jungles were elephants and monkeys, lions and giraffes.

Climbing the mountains were deer and elk, goats and bears.

Sunning on sandy lakeshores were tiny turtles and giant dinosaurs.

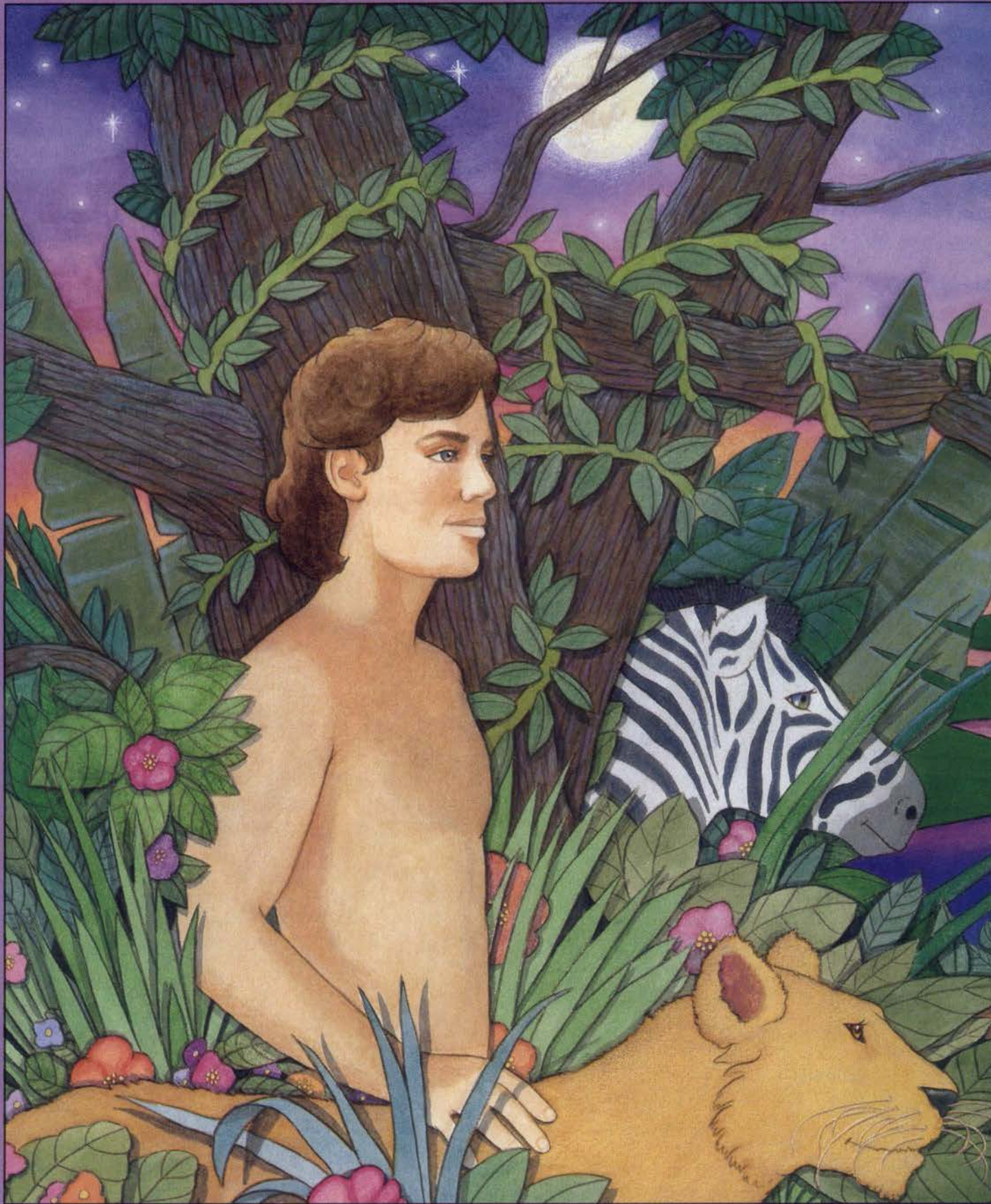
As God watched His animals, He smiled and said, “Ah-h! That pleases Me. I like what I have made.”

God blessed the animals and tucked a miracle seed inside each one so they could reproduce their own kind. There would be many babies: colts and calves, cubs and kittens, pups and piglets.

What a wonderful and wise Creator!

Akkor ezt mondta Isten: Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlóvá: uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, az állatokon, az egész földön és mindenben, ami a földön csúszik-mászik

1 Móz 1,26

Isten újra végignézte alkotását. „Amit eddig teremtettem, az mind jó”, mondta Isten, „de még nincs teljesen kész.”

És Isten az Atya szólt Jézushoz és a Szentlélekhez: „Teremtsünk embert, legyen hozzánk hasonló és viselje gondját a teremtett világnak.”

Isten a föld porából, gondos kezekkel megalkotta az ember testét. Isten adott neki értelmet, hogy bölcsen tudja használni mindazt, amit Isten teremtett, és lelket, hogy imádni tudja mennyei Atyját.

Ekkor Isten életet lehelt a testbe, és így az ember élő személyé vált. Ádámnak nevezte el Isten az első embert.

Ezután így szólt: „Amit teremtettem, az jó, nagyon jó.”

From the heavens, God looked down on all that He had created. “It’s good,” God said, “but My work is not finished yet.”

And God the Father said to Jesus the Son and the Holy Spirit, “I will make man. I will make him in My own image. I will put him in charge of all that I have created.”

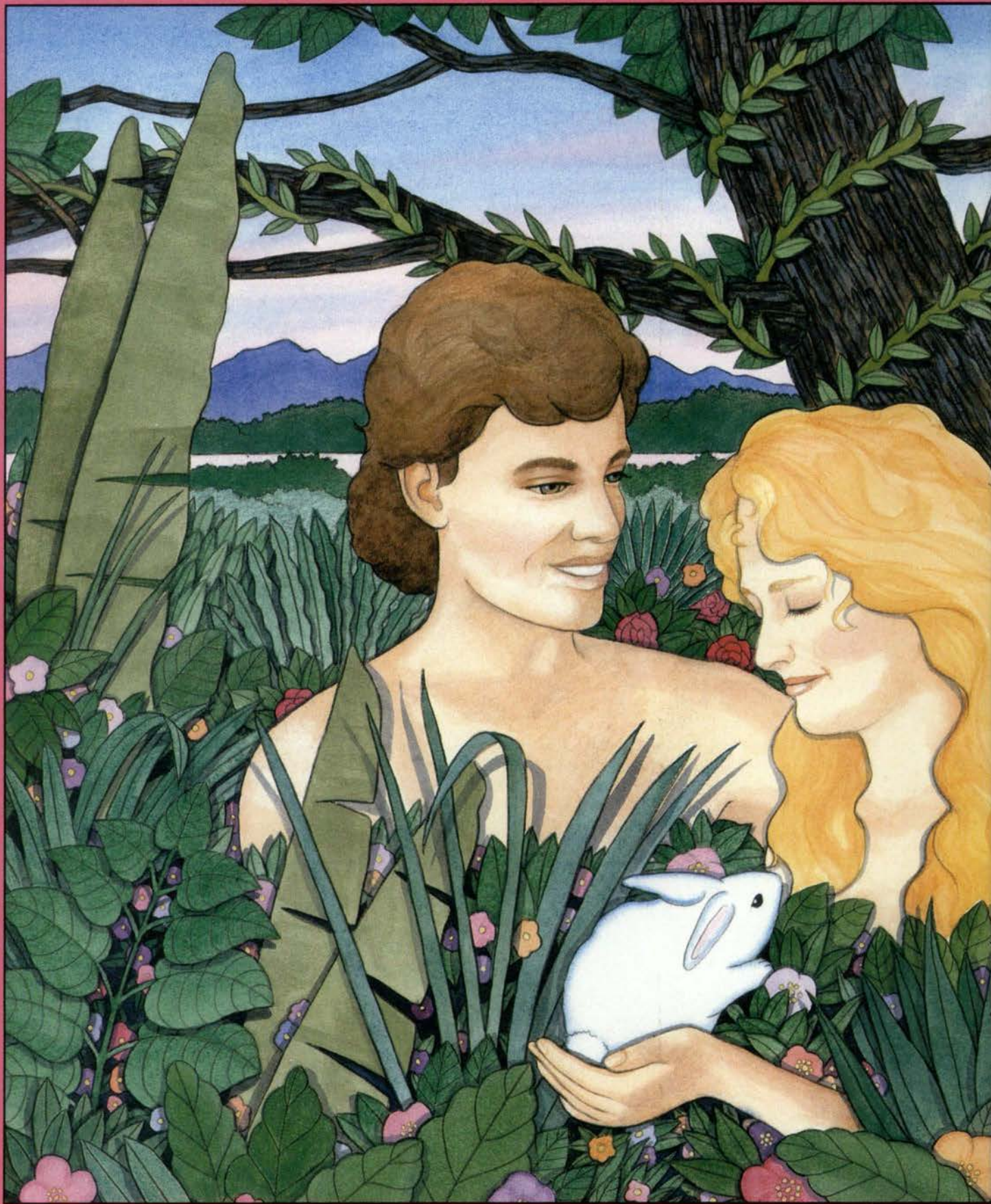
God took some clay from the ground. With gentle, loving hands, He shaped the body of a man. God gave the man a mind so he could wisely use all the things God had made. God gave the man a soul so he could worship the Heavenly Father.

Then God breathed life into the body, and the man became a living person. God named the man Adam.

And God said, “That’s good! That’s very good!”

Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.

1 Móz 1,27

Isten sokáig nézte Ádámot. „Nem jó az embernek egyedül lenni”, mondta Isten, „Szüksége van egy barátira és segítőtársra.”

Ekkor Isten álmat bocsájtott az emberre, kivette egyik bordáját és egy asszonyt formált belőle.

Isten elégedett volt az asszonnyal, akit teremtett. Ádámnak is nagyon tetszett, és Évának nevezte el társát.

„Rád bízok mindent, amit teremtettem”, mondta Isten.

„Nevezd el minden növényt, fát, állatot, madarat, bogarat, és vigyázz rájuk.”

„Te és feleséged vagytok a legtökéletesebb alkotásaim. Belétek is csodálatos magot helyeztem, hogy gyermekeitek lehessenek, kisfiúk és kislányok, akik hasonlítani fognak rátok.”

Ádám átkarolta Éva vállát.

„Amikor gyermekeitek felnőnek”, magyarázta Isten, „nekik is lesznek gyermekeik. Egyszer majd a világot emberek fogják betölteni: barnák, sárgák, feketék és fehérek.

Valamennyien hozzám hasonlóak lesznek.”

God watched Adam for a while. “It’s not good for the man to be alone,” God said. “He needs a friend and helper.”

Then God caused the man to fall asleep. From his side God took a rib, and from the rib He made a woman.

God was very pleased with the woman He had made. So was Adam. Adam named the woman Eve.

“I’m putting you in charge of everything I have made,” said God. “You must think of a name for each plant, tree, bird, fish, insect and animal, and take good care of everything for Me.”

God continued, “Adam, you and your wife are My greatest creation. I have put a miracle seed inside each of you, so you can have baby boys and girls, just like yourselves.”

Adam put his arm around Eve.

“When your babies grow up,” God explained, “they will have babies. Someday my world will be full of beautiful people: brown and yellow, black and white. Each will be created in My image.”

Megint végignézte Isten mindazt, amit teremtett. Minden szempontból tökéletesnek találta.

Isten mosolyogva így szólt: „Nagyon tetszik mindaz, amit teremtettem.”

A hetedik napon megpihent Isten nagy munkája után.

Isten azt a napot megáldotta, és így szólt: „A hetedik nap legyen szent nap.”

Isten népe ezért szenteli meg a hetedik napot. Ezen a napon pihennek, és Istent, a bölcs és nagy Teremtőt imádják.

Now God looked at all His creation. It was perfect in every way. God smiled and said, “Ah-h! That pleases Me. I like everything I’ve made.”

On the seventh day, God rested from the great work He had done.

God blessed the seventh day and said, “This Sabbath day shall be a holy day.”

Down through the years, God’s people have rested on the Sabbath day. They rested and they worshiped God, the great and wise Creator.

Így készült el a menny és a föld és minden seregük. A hetedik napra elkészült Isten a maga munkájával, amelyet alkotott, és megpihent a hetedik napon egész alkotó munkája után. Azután megáldotta és megszentelte Isten a hetedik napot, mivel azon pihent meg Isten egész teremtő és alkotó munkája után.

1 Móz 2,1-3

Jézus azt mondta nekik: „Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha. De megmondtam nektek: láttatok ugyan engem, és mégsem hisztek.

Akit nekem ad az Atya, az mind énhozzám jön, és aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el; mert nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem hogy annak az akaratát, aki elküldött engem. Annak pedig, aki elküldött engem, az az akarata, hogy abból, amit nekem adott, semmit se veszítsek el, hanem feltámasszam az utolsó napon.

Mert az én Atyámnak az az akarata, hogy annak, aki látja a Fiút, és hisz benne, örök élete legyen; én pedig feltámasztom őt az utolsó napon.”

Ján 6,35-40

Isten az embereket magához hasonlóvá teremtette. Minden ember egy önálló, különleges személyiség. Megkülönböztetve az állatoktól, Isten úgy teremtette az embert, hogy tudjon szeretni, gondolkodni és gondot viseljen a teremtett világról. Annyira szerette az embert, hogy számára alkotta a szárazföldet és a tengert, az állatokat és a fákat, és mindent, ami a Földön és a mennyben van.

Isten szeret minket, és szeretné, ha kapcsolatunk lenne vele. Az Isten ellen való lázadás miatt a harag és a gyűlölet lett úrrá bennünk és ebben a világban. Jézus, Isten Fia eljött erre a világra, hogy megmutassa, hogyan kell élnünk nekünk, bűnösöknek. Ő halt meg helyettünk a kereszten.

Ha bevallod Istennek, hogy sok rosszat tettél, és befogadod Jézust, a Szabadítót a szívedbe, újra Istenhez tartozhatsz, mint az Ő gyermeke. Ő azt kéri tőled, hogy igyekezz úgy élni, ahogy Ő. A Bibliából megismerheted az Ő életét, mint példát. Nekünk kell gondot viselnünk embertársainkról és a teremtett világról. Ezt a teremtett világot és az életünket lehetőségként kaptuk Istentől, hogy jó gazdaként éljünk vele, szolgáljuk vele Istent és embertársainkat.

Figyeljünk Jézus szavára: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.” (Ján 14,6) Csak azt kell elhinned, hogy Jézus Isten fia, aki meghalt a kereszten érted, és feltámadt a halálból, hogy örök életet adjon neked. Be kell ismerned, hogy mint mindenki, te is bűnös vagy, s kérned Jézust, hogy bocsássa meg bűneidet, és legyen Urad és Megváltód.

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert az Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvözüljön a világ általa. Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.

Ján 3,16-18

Then Jesus declared, "I am the bread of life. He who comes to me will never go hungry, and he who believes in me will never be thirsty. But as I told you, you have seen me and still you do not believe.

All that the Father gives me will come to me, and whoever comes to me I will never drive away. For I have come down from heaven not to do my will but to do the will of him who sent me. And this is the will of him who sent me, that I shall lose none of all that he has given me, but raise them up at the last day.

For my Father's will is that everyone who looks to the Son and believes in him shall have eternal life, and I will raise him up at the last day.

John 6:35-40

God created people to be a lot like Himself. Each person is unique and special. Different from the animals, God created the people of the world to love, to think, and to care for the rest of God's creation. It's because He loved us so much that He created the land and sea, the animals and trees, all of the heavens and earth, just for us.

God loves us, and He wants to have a relationship with us. It is rebellion against God that has caused the ugliness, the anger and the hate in us and in our world. When we sinned, Jesus, God's son, came to this world as an example of how to live. He died on a cross in our place.

You can become reunited with God as one of His children by confessing the evil in your life and accepting Christ as your Savior. Then He asks that you live as He taught us through His own example in the Bible. We must care for other people and the world God created. This is called stewardship. Everything God has created you must use in the service of God and man.

Listen to the words Jesus spoke: "I am the way and the truth and the life. No one comes to the Father except through me." (John 14:6) All you need to do is believe Jesus is God's son who died on the cross for you and then rose from the dead to give you everlasting life. You must admit that, like everyone, you have sinned. Then ask Jesus to forgive your sins and become your Lord and Savior.

For God so loved the world that he gave his one and only Son, that whoever believes in him shall not perish but have eternal life. For God did not send his Son into the world to condemn the world, but to save the world through him. Whoever believes in him is not condemned, but whoever does not believe stands condemned already because he has not believed in the name of God's one and only Son.

John 3:16-18

⁵You made him a little lower than the heavenly beings and crowned him with glory and honor.

⁶You made him ruler over the works of your hands; You put everything under his feet: ⁷all flocks and herds, and the beasts of the field, ⁸the birds of the air, and the fish of the sea, all that swim the paths of the seas.

Psalm 8:5-8

Zsoltárok 8:6-9

¹⁵The Lord God took the man and put him in the Garden of Eden to work it and take care of it.
Genesis 2:15

1 Mózes 2:15

¹²But God made the earth by his power; he founded the world by his wisdom and stretched out the heavens by his understanding. ¹⁶For he is the Maker of all things, ...the Lord Almighty is his name.

Jeremiah 10:12, 16b

Jeremiás könyve 10:12,16b

⁶“You alone are the Lord. You made the heavens, even the highest heavens, and all their starry host, the earth and all that is on it, the seas and all that is in them. You give life to everything, and the multitudes of heaven worship you.”

Nehemiah 9:6

Nehemiás könyve 9:6

²⁵In the beginning you laid the foundations of the earth, and the heavens are the work of your hands. ²⁶They will perish, but you remain; they will all wear out like a garment. Like clothing you will change them and they will be discarded. ²⁷But you remain the same, and your years will never end. ²⁸The children of your servants will live in your presence; their descendants will be established before you.

Psalm 102:25-28

Zsoltár 102:26-29

¹In the beginning God created the heavens and the earth. ²Now the earth was formless and empty, darkness was over the surface of the deep, and the Spirit of God was hovering over the waters.

Genesis 1:1-2

1 Mózes 1:1-2

³And God said, “Let there be light,” and there was light. ⁴God saw that the light was good, and he separated the light from darkness. ⁵God called the light “day” and the darkness he called “night”.

⁶And God said, “Let there be an expanse between the waters to separate water from water.”
Genesis 1:3-6

1 Mózes 1:3-6

⁷So God made the expanse and separated the water under the expanse from the water above it. And it was so. ⁸God called the expanse “sky.” And there was evening, and there was morning – the second day.

⁹And God said, “Let the water under the sky be gathered to one place, and let dry ground appear.” And it was so.

Genesis 1:7-9

1 Mózes 1:7-9

¹⁰God called the dry ground “land,” and the gathered waters he called “seas.” And God saw that it was good.

¹¹Then God said, “Let the land produce vegetation: seed bearing plants and trees on the land that bear fruit with seed in it, according to their various kinds.” And it was so. ¹²The land

produced vegetation: plants bearing seed according to their kinds. And God saw that it was good.

¹³And there was evening, and there was morning – the third day.

Genesis 1:10-13

1 Mózes 1:10-13

¹⁴And God said, “Let there be lights in the expanse of the sky to separate the day from the night, and let them serve as signs to mark seasons and days and years, ¹⁵and let them be lights in the expanse of the sky to give light on the earth.” And it was so.

¹⁶God made two great lights – the greater light to govern the day and the lesser light to govern the night. He also made the stars.

Genesis 1:14-16

1 Mózes 1:14-16

¹⁷God set them in the expanse of the sky to give light on the earth, ¹⁸to govern the day and the night, and to separate light from darkness. And God saw that it was good. ¹⁹And there was evening, and there was morning – the fourth day.

Genesis 1:17-19

1 Mózes 1:17-19

²⁰And God said, “Let the water teem above with living creatures, and let birds fly above the earth across the expanse of the sky.” ²¹So God created the great creatures of the sea and every living and moving thing with which the water teems, according to their kinds, and every winged bird according to their kind. And God saw that it was good.

Genesis 1:20-21

1 Mózes 1:20-21

²²God blessed them and said, “Be fruitful and increase in number and fill the water in the seas, and let the birds increase on the earth.”

Genesis 1:22

1 Mózes 1:22

²⁵God made the wild animals according to their kinds, the livestock according to their kinds, and all the creatures that move along the ground according to their kinds.

Genesis 1:25

1 Mózes 1:25

²⁶Then God said, “Let us make man in our image, in our likeness, and let them rule over the fish of the sea...over all the earth, and over all the creatures that move along the ground.”

Genesis 1:26

1 Mózes 1:26

²⁷So God created man in his own image, in the image of God he created him; male and female he created them.

Genesis 1:27

1 Mózes 1:27

¹Thus the heavens and the earth were completed in all their vast array. ²By the seventh day God had finished the work he had been doing; so on the seventh day he rested from all his work. ³And God blessed the seventh day and made it holy, because on it he rested from all the work of creating that he had done.

Genesis 2:1-3

1 Mózes 2:1-3

Szeretnél volna-e ott lenni, amikor Isten teremtette ezt a világot?

Vajon hogyan érezted volna magad, látva Őt, ahogyan csillagokat teremt az égre és megtölti az óceánt halakkal?

A Hat Csodálatos Nap című könyv olyan, mint egy dicsőítő ének a mi Teremtőnknek. Minket és gyermekeinket is csodálattal tölthet el a mi nagy Istenünk bölcsessége, hatalma és teremtő ereje, amit ebből a könyvből is megismerhetünk.

Chariot Books
David C. Cook Publishing Co.